

ความรู้้นั้นสำคัญยิ่งใหญ่ เพราะเป็นปัจจัยให้
เกิดความฉลาดสามารถ และความเจริญก้าวหน้า มนุษย์
จึงใฝ่ศึกษากันอย่างไม่รู้จบสิ้น แต่เมื่อพิเคราะห์ดู
แล้ว การเรียนความรู้ แม้มากมายเพียงใด บางทีก็ไม่
ช่วยให้ฉลาดหรือเจริญได้เท่าไรนัก ถ้าหากเรียนไม่ถูก
ถ้วน ไม่รู้จริงแท้ การศึกษาหาความรู้จึงสำคัญตรงที่
ว่า ต้องศึกษาเพื่อให้เกิด "ความฉลาดรู้" คือรู้แล้ว
สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ โดยไม่เป็นพิษเป็น
โทษ การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้ มีข้อปฏิบัติที่น่าจะ
ยึดเป็นหลักอย่างน้อยสองประการ ประการแรก เมื่อ
จะศึกษาสิ่งใดเรื่องใดให้รู้จริง ควรจะได้ศึกษาให้ตลอด
ครบถ้วนทุกแง่ทุกมุม ไม่ใช่เรียนรู้อยู่แต่เพียงบางส่วน
บางตอน หรือฟังเล็งเฉพาะแต่เพียงบางแง่บางมุม อีก
ประการหนึ่ง ซึ่งจะต้องปฏิบัติประกอบพร้อมกันไปด้วย
เสมอ คือต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้น ๆ ด้วยความคิด
จิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปกติ และเที่ยงตรงเป็นกลาง ไม่ยอม
ให้รู้เห็นและเข้าใจตามอำนาจความเห็นยวนำของอคติ
ไม่ว่าจะเป็นอคติฝ่ายชอบหรือฝ่ายชัง

มิฉะนั้น ความรู้ที่เกิดขึ้นจะไม่ใช่ความรู้แท้
หากแต่เป็นความรู้ที่ถูกอำพรางไว้ หรือที่ฉลาดเคลื่อน
วิปริตไปต่าง ๆ จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์จริง ๆ โดย
ปราศจากโทษไม่ได้

Knowledge is of utmost importance,
as it forges wisdom, ability, and
progress. This is why we humans keep on
studying endlessly. But, pondering on it,
sometimes more studying and learning
would not result in more wisdom or
progress, if the studying is not properly
done, and real knowledge is not
obtained. It is therefore essential to study
for wisdom, or to learn wisely, that is,
learning what can be of real use, with no
harm. The "*learn wisely*" method is based
on two principles: first, a thorough study of
a subject, not just some parts or
certain aspects, and second, what needs
to be always kept in mind, is impartiality,
without influences, good or bad.

Otherwise, the knowledge will be
veiled or distorted and cannot be applied
beneficially, without harm. (Jun 22, 1981